



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.577/2022/5.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe.

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Sepsi Tibor Lajos ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.P.20.999/2022/14.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Kötelezi az cég1 Kft.-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára – 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes által szerkesztett ezalenyeg.hu internetes oldalon 2022. március 16-án „Helyi rendőr segíthetett elsikálni felperes drogügyleteit” címmel cikk jelent meg az alábbi tartalommal:

[2] „személy1 egyik testvéréről úgy hírlík, rendszeresen kábítószerzik, erről pedig sokan sok helyen tudnak. Információink szerint a rendőrségnél tudott valaki a drogügyekről, de nem vizsgálták ki alaposan az esetet. Fideszes körökben nyíltan beszélnek arról, hogy személy1 korábban a nyilvánosságban is többször megnyilvánuló testvére rendszeresen fogyaszt kábítószer. Információink szerint kokaint használ. [...] Nos, az EzaLényeg neve elhallgatását kérő informátora azt állítja, a megyei rendőrségnél is tudtak személy1 testvérenek drogozásairól, de érdemben nem foglalkoztak az ügygel. [...] Nemrég az is kiderült, hogy személy1 testvére rendszeresen rasszista, a cigányokat sértő és alázó kijelentéseket tesz [...]”

[3] A felperes 2022. április 13-án postára adott sajtó-helyreigazítási kérelme „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza; az abban foglaltakat az alperes nem teljesítette.

[4] A felperes keresetében az alperes kötelezését kérte a következő helyreigazító közlemény közzétételére:

[5] „A 2022. március 16. napján »Helyi rendőr segíthetett elsikálni felperes drogügyleteit« címmel megjelent cikkünkben valótlan tényt híreszteltünk, amikor az alábbiakat közöltük:

[6] »személy1 egyik testvéréről úgy hírlík, rendszeresen kábítószereszik, erről pedig sokan sok helyen tudnak. Információink szerint a rendőrségnél tudott valaki a drogügyletről, de nem vizsgálták ki alaposan az esetet.«

[7] »Fideszes körökben nyíltan beszélnek arról, hogy személy1 korábban a nyilvánosságban is többször megnyilvánuló testvére rendszeresen fogyaszt kábítószer. Információink szerint kokaint használ.«

[8] »Nos, az EzaLényeg neve elhallgatását kérő informátora azt állítja, a megyei rendőrségnél is tudtak személy1 testvérenek drogozásairól, de érdemben nem foglalkoztak az ügygel.«

[9] »Nemrég az is kiderült, hogy személy1 testvére rendszeresen rasszista, a cigányokat sértő és alázó kijelentéseket tesz.«

[10] A fenti tényállításokkal szemben a valóság, hogy felperes nem fogyaszt sem kokaint, sem pedig bármilyen más kábítószer. Azon tényből következően pedig, miszerint felperes nem fogyaszt kábítószer megállapítható, hogy az illetékes hatóságok nem tudtak arról, hogy felperes drogozna, így eljárást sem kellett vele szemben lefolytatniuk.”

[11] A felperes kérte az alperes kiadójának kötelezését a perköltség megfizetésére.

[12] Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1)-(2) bekezdésére, a 21. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdésére és a 496. § (1) bekezdésére alapította.

[13] Érvelése szerint az alperes a kifogásolt kijelentésekkel valótlan tényeket állított, illetve híresztelt a felperesről.

[14] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását indítványozta, azzal védekezve, hogy a sérelmezett közlések valóság. tanúl tanúként meghallgatását azért indítványozta, mert a volt „fideszes aktivistának” információi vannak az ügygel összefüggésben. Csatolt egy mobiltelefonról készített képernyőképet, amely állítása szerint tanúl és a TV csatorna főszerkesztő-helyettese között zajlott üzenetváltásról készült. Kifogásolta a felperes való tények közzététele iránti kérelmét, mivel a megjelölt tények a jelen eljárás keretein belül nem bizonyíthatóak. A való tények közzététele azért is felesleges, mert a valótlan tényekből következik, hogy mi a valóság.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett ezalenyeg.hu internetes sajtótermékben mindaddig, amíg a cikk is elérhető, de legalább 30 napig a 2022. március 16-án a „Helyi rendőr segített elsikálni felperes drogügyleteit” címmel megjelent cikk címe alatt, a szöveg felett tegye közzé az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: A 2022. március 16. napján megjelent »Helyi rendőr segített elsikálni felperes drogügyleteit« című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes rendszeresen kábítószereszik, kokaint használ. Valótlanul állítottuk, hogy a rendőrségnél tudott valaki a drogügyekről, de nem vizsgálták ki az esetet. Valótlanul állítottuk, hogy felperes rendszeresen rasszista, cigányokat sértő és alázó kijelentéseket tesz.” Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperes kiadóját, az cég1 Kft.-t a felperes részére 110.000 forint perköltség, az állam javára pedig 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére.

[16] Határozatának indokolásában idézte az Smtv. 12. § (1)-(2) bekezdését, a Pp. 275. § (1) bekezdését, a 284. § (1) bekezdését, a 495. § (1)-(2) bekezdését, a 496. § (1) bekezdését és a 498. § (2) bekezdés a) pontját.

[17] Az alperes vitatásának hiányában megállapította az ezalenyeg.hu internetes sajtótermék tekintetében fennálló szerkesztői felelősségét, a felperes keresetösségi jogát, az előzetes eljárás szabályszerű lefolytatását, továbbá a sérelmezett közlések tényállítás jellegét. Az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy megállapítható-e a kijelentések valósága a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. Figyelembe vette a bizonyítás általános, valamint a sajtó-helyreigazítási perben érvényesülő speciális szabályait is.

[18] A Pp. 498. § (2) bekezdés a) pontja alapján abból indult ki, hogy a bizonyító félnek olyan helyzetbe kell hoznia a bíróságot, hogy eldönthetővé váljon a bizonyítás alkalmas és eredményes lehet-e az előadottak igazolására. Megállapítása szerint az alperes annak állításával, hogy a tanúnak információi vannak az üggyel összefüggésben, nem valószínűsítette, hogy a tanúvallomás alkalmas lehet a kifogásolt közlések valóságának bizonyítására. Amennyiben a cikk a tanú tudomásán alapult, az alperes a hiteles tájékoztatás kötelezettségének teljesítése körében köteles volt az írás megjelenése előtt feltárni, hogy a tanú honnan, milyen forrásból rendelkezik tudomással az állított tényekről. E körülmények előadása nélkül nem ítélt meg, hogy a tanú milyen kapcsolatban van a felperessel, az állított tényekről milyen forrásból van tudomása, így az sem dönthető el, hogy a bizonyítás lefolytatása esetén vallomása alkalmas és eredményes lehet-e a kifogásolt közlések valóságának bizonyítására.

[19] Az alperes által csatolt üzenetváltást értékelve nem tartotta megállapíthatónak, hogy az üzenetek kitől származnak. A sérelmezett közlés valóságának bizonyítására nem alkalmas egy ismeretlen személy által egy másik személlyel közölt állítás.

[20] Megítélése szerint nem híresztelés történt, mert az alperes nem egy azonosítható személy korábban már nyilvánosság által megismert nyilatkozatát közölte.

[21] A helyreigazítás szövegét a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK 15. számú állásfoglalása értelmében a felperes kérelmétől eltérően állapította meg, kiemelve, hogy a cikkben megismételt valótlan tényállítások helyreigazító közleményben történő többszöri feltüntetése felesleges.

[22] A valóság közlése iránti keresetet elutasította, mert a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

[23] A perköltség tárgyában a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A felperes által felszámított ügyvédi munkadíjat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte. Az egy órára meghatározott 50.000 forint összeget 10.000 forintra csökkentette, figyelembe véve az ügy egyszerű jogi megítélését és az érdemi tárgyalás számát. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett kereseti illeték megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3.§ (2) bekezdése értelmében az alperes kiadóját kötelezte.

[24] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperes nyilatkozatainak és bizonyítékainak téves értékelésével következtetett arra, hogy azok nem valószínűsítették, hogy a meghallgatni indítványozott tanú érdemi információval rendelkezik a per érdemét illetően. Ez az eljárás a Pp. 498. § (2) bekezdés a) pontjának sérelmét, az ítéleti tényállás feltárásának elmaradását eredményezte.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az alperes bizonyítási indítványait elutasította; a felajánlott bizonyítás nem felel meg a jelen perre irányadó különös szabályoknak.

[26] A fellebbezés alaptalan.

[27] Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését célozta, ezért annak jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt [Pp. 358. § (5) bekezdése]. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében vizsgálta a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése], a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívüli eljárásban.

[28] A fellebbező alperes kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 381. §-ára hivatkozással. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az érdemi döntés felülbírálata során csak azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú eljárás során történt-e olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatott; annak orvoslása lehetséges-e a másodfokú eljárásban, vagy szükséges-e az elsőfokú eljárás megismétlése, kiegészítése. Amennyiben ugyanis a fél kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezése iránt terjeszt elő jogorvoslati kérelmet, úgy nem kéri a fellebbezés érdemi elbírálását, az arról való döntést, hogy a támadott határozat rendelkezése helytálló-e; ezzel szemben azt állítja, hogy az elsőfokú eljárás részleges vagy teljes megismétlését indokoló olyan eljárási hiba történt, amely miatt nem lehetséges az ügy érdemében való jogerős döntés.

[29] Az alperes fellebbezésében a Pp. 498. § (2) bekezdés a) pontjának sérelmét állította a tanú tanúként meghallgatását célzó bizonyítási indítványának mellőzése miatt. E rendelkezés a sajtó-helyreigazítási perben irányadó, a bizonyításra vonatkozó speciális előírást tartalmaz, amely szerint a félnek valószínűsítenie kell, hogy az általa felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a keresetben, illetve védekezésben előadottak igazolására vagy cáfolatára. A fellebbező érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy bizonyítási indítványa nem felel meg ennek a jogszabályi kívánalomnak.

[30] A másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekkel a tanúbizonyítás mellőzésének indokai körében. A bizonyítási indítvány akkor felelt volna meg a Pp. speciális rendelkezésének, ha az alperes feltárja azokat a körülményeket, amelyek a tanú tudomására, annak forrására vonatkoznak és amelyek a bizonyítás alkalmasságának és eredményességének kérdését eldöntik. Ilyen előadást azonban az alperes nem tett, mindössze azt közölte, hogy a tanút a kereseti kérelemben sérelmezett összes állítás vonatkozásában kéri meghallgatni, mivel a cikk forrása a tanú volt.

[31] A sajtó-helyreigazítási per rendeltetése, az érintett minél gyorsabb objektív jogvédelemben részesítése indokoltta teszi a bizonyítás azonnali lefolytatását. Ennek elhalasztására csak akkor van lehetőség, ha az indítványozó konkrét, egyértelmű körülmények előadásával valószínűsíti a bizonyítás indokoltságát, a felajánlott bizonyítási eszköz bizonyításra való alkalmasságát, eredményességét. Az az általános előadás, hogy a tanúnak „információi vannak az üggyel összefüggésben”, mert „volt Fidesz-es aktivista”, a fenti kívánalomnak nem felel meg.

[32] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-a alapján – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyta.

[33] A másodfokú eljárás során felmerült perköltség megfizetésére a pervesztes alperes kiadóját, az cég1 Kft.-t a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte azzal, hogy az ügyvédi munkadíj összegét az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint, a felszámított összeggel azonosan határozta meg, 150.000 forint mértékben.

[34] Az eljárás a tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá tartozik, a felmerült fellebbezési illeték megfizetésére a pereszes alperes kiadója a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a 499. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés *c)* pontja, a 46. § (1) bekezdése, a 62. § (1) bekezdés *f)* pontja, valamint az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2022. október 25.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

dr. Molnár József s.k.
bíró